

Projekt

z dnia 5 sierpnia 2025 r.

Zatwierdzony przez **Riot. Kołodziej**

WÓJT GMINY

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY W GALEWICACH**

z dnia 5 sierpnia 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Galewice

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.: poz. 1572, poz. 1907, i poz. 1940), art. 223 § 1, art. 229 pkt 3, art. 237 § 1 i § 3 oraz art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) po zapoznaniu się z opinią Komisji Skarg, Wniosków i Petycji z dnia 25 lipca 2025 roku uchwala się, co następuje:

§ 1. Złożoną w dniu 30 czerwca 2025 roku skargę na działania Wójta Gminy Galewice uznaje się za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy w Galewicach do poinformowania Skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez doręczenie odpisu uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Pod względem formalno-prawnym
RADCA PRAWNY
Aleksandra Wachocka
07-316

Uzasadnienie

W dniu 30 czerwca 2025 roku do Urzędu Gminy w Galewicach wniesiona została skarga na działalność Wójta Gminy Galewice. Przedmiot skargi: "Odmowa wydania Skarżącemu zapewnienia/zaświadczenia dostawy wody, odbioru ścieków sanitarnych oraz działanie poza przepisami prawa."

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego zwanej dalej K.p.a. organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta jest rada gminy.

Zgodnie z art. 227 K.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Niniejszy przepis nie definiuje pojęcia skargi i pozostawia otwartym katalog działań organów i ich pracowników, których działania mogą stanowić podstawę skargi. Instytucja skargi (jak również petycji i wniosku) stanowi wyraz tzw. *actio popularis* tj. środka procesowego o charakterze powszechnym, z którego ma prawo korzystać bardzo szeroki krąg osób (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, pod red. R. Kędziory, Warszawa 2011, s. 948). Zgodnie ze stanowiskiem piśmiennictwa prawniczego, ze skargą w rozumieniu przepisów Działu VIII K.p.a. mamy do czynienia, gdy spełnione są dwa wymogi: nie jest innym środkiem prawnym przewidzianym w K.p.a. a także innych przepisach postępowania (zarówno administracyjnego jak i sądowego) oraz zawiera zarzut nieprawidłowej działalności organu lub pracownika. Skarga dotyczy tym samym działań organów lub ich pracowników, które miały miejsce w przeszłości, przed jej wniesieniem, natomiast wniosek dotyczy możliwych przyszłych działań organów.

Zgodnie z brzmieniem art. 223 § 1 K.p.a.: organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych – rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swojej właściwości. Powyższe unormowanie wprowadza zasadę poszanowania przez organy swojej właściwości do rozpatrywania i załatwiania skarg. Zawiera ono również zakaz rozpatrywania przez organy w postępowaniu skargowym środków prawnych nie spełniających wymogów skargi. Unormowanie art. 223 K.p.a. znajduje swój wyraz w kolejnych przepisach K.p.a., w tym w art. 231, formułującym obowiązek przekazania skargi organowi właściwemu lub wskazania właściwego organu. Art. 228 K.p.a. normuje, że: skargi składa się do organów właściwych do ich rozpatrzenia. Art. 229 K.p.a. wskazuje ogólną właściwość w zakresie rozpatrywania skarg przez organy administracji publicznej. Zgodnie z jego brzmieniem organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub właściwości wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, jest rada gminy (art. 229 pkt 3). W artykule 229 wprowadzono jednak generalną klauzulę: jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skarg. Powyższe unormowanie formułuje generalną regułę ustalania właściwości organów na zasadzie pierwszeństwa przepisów szczególnych. Dopiero w sytuacji braku takich przepisów, właściwość organów rozpatruje się na podstawie unormowań art. 229 K.p.a.

Rada Gminy w Galewicach, jak każdy organ władzy publicznej, zobligowana jest do działania uchwałodawczego jedynie w granicach wyznaczonych przepisami prawa, nie przekraczając własnych ustawowych uprawnień.

W wyniku podjętych czynności wyjaśniających przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy w Galewicach na posiedzeniu komisji w dniu 25 lipca 2025 roku ustalono, że zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 3) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jednym z warunków, jaki musi być spełniony, aby można było wydać decyzję o warunkach zabudowy jest istnienie (bądź planowanie przeprowadzenia, czyli możliwość realizacji) uzbrojenia terenu. Zgodnie z ust. 5 art. 61 ww. ustawy warunek ten uznaje się za spełniony, jeżeli istnieje umowa pomiędzy odpowiednią jednostką organizacyjną a inwestorem, w której zawarto zobowiązanie do wykonania uzbrojenia terenu. Do wydania decyzji o warunkach zabudowy niezbędne jest więc istnienie rzeczywistego lub projektowanego uzbrojenia terenu, wystarczającego dla danego zamierzenia budowlanego. Uzbrojenie terenu, w myśl powołanej regulacji, oznacza urządzenia wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłownicze, elektryczne, gazowe i telekomunikacyjne wybudowane pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią. Są to urządzenia konieczne do funkcjonowania budynku lub innego zamierzenia inwestycyjnego, zgodnie z jego sposobem użytkowania lub przeznaczeniem. Celem przepisu nie jest uzależnienie wydania decyzji o warunkach zabudowy od faktycznego istnienia uzbrojenia terenu, ale jedynie zagwarantowanie, że powstanie stosowne uzbrojenie, pozwalające na prawidłowe korzystanie z obiektów budowlanych. Dlatego

jeżeli uzbrojenie terenu jeszcze nie powstało, to umieszczenie na obszarze inwestycji właściwych urządzeń musi zostać zagwarantowane w drodze umowy pomiędzy inwestorem a właściwą jednostką organizacyjną, czyli przedsiębiorstwem zajmującym się dostarczaniem odpowiednich usług (art. 61 ust. 5 ustawy).

Literalne brzmienie tego przepisu prawa prowadzi do wniosku, że inwestor musi legitymować się stosowną umową z gestorem sieci. Doktryna orzecznicza wskazuje jednak, że żądanie dwustronnie podpisanej umowy już na etapie wydawania decyzji o warunkach zabudowy jest przedwczesne. Dlatego za wystarczające uważa się pisemne zapewnienie – rodzaj promesy właściwej jednostki organizacyjnej, z której wynika, że planowane lub istniejące uzbrojenie terenu jest wystarczające do realizacji zamierzenia budowlanego. Kwestię tą porusza wyrok NSA z 25.6.2021 r., sygn. akt II OSK 2846/18, którego teza sprowadza się do następujących stwierdzeń: „Jeśli uzbrojenie terenu jeszcze nie powstało, to umieszczenie na obszarze inwestycji właściwych urządzeń musi zostać zagwarantowane w drodze umowy pomiędzy inwestorem, a właściwą jednostką organizacyjną, czyli przedsiębiorstwem zajmującym się dostarczaniem odpowiednich usług. Zagwarantowanie oznacza zapewnienie w drodze umowy, co nie jest tożsame z obowiązkiem posiadania takiej umowy już w momencie starania się o wydanie decyzji o warunkach zabudowy, ale posiadanie zapewnienia, gwarancji, że taka umowa w przyszłości zostanie zawarta. Wystarczające jest przedłożenie przez inwestora zapewnienia gestorów sieci o możliwości podłączenia do sieci.”

Biorąc powyższe pod uwagę gmina może załatwić sprawę poprzez zawarcie umowy bądź też poprzez jednostronne oświadczenie, które musi posiadać walor gwarancji, że umowa zostanie zawarta.

Zgodnie z art. 6 ust. 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków umowa na dostawę wody lub odprowadzanie ścieków, może być zawarta z osobą, która posiada tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, do której ma być dostarczana woda lub z której mają być odprowadzane ścieki, albo z osobą, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. W przypadku gdy inwestor nie posiada tytułu prawnego do nieruchomości, której dotyczy wniosek, aby zapewnić realność zawarcia umowy w przyszłości powinien przedłożyć stosowne pełnomocnictwo udzielone przez osobę, która tytuł prawny do nieruchomości posiada.

Kierownik Referatu Infrastruktury i Rozwoju Gospodarczego Urzędu Gminy w Galewicach poinformował podczas posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, że Skarżący został telefonicznie powiadomiony o konieczności uzupełnienia złożonego wniosku o dokument potwierdzający tytuł prawny do nieruchomości. Skarżący nie uzupełnił wniosku w tym zakresie. W dniu 17 czerwca 2025 roku w związku z powyższym Wójt Gminy Galewice wydał odmowę wydania oświadczenia dotyczącego zapewnienia dostawy wody oraz odbioru ścieków sanitarnych do sieci kanalizacyjnej dla nieruchomości objętych wnioskiem Skarżącego a także poinformował, że zapewnienie dostawy wody oraz odbioru ścieków sanitarnych zostanie wydane po złożeniu wniosku przez właściciela nieruchomości objętej wnioskiem Skarżącego.

Mając na uwadze powyższe Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy w Galewicach zaopiniowała skargę jako bezzasadną.

W związku z powyższym podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.

